

[Kirsten Lee]

ler i en ansættelsessituation. Jeg tror nok, at de fleste arbejdsgivere vil kunne indhente mere værdifulde oplysninger for nærværende end det bare at tale med folk og stille dem nogle få væsentlige spørgsmål. Hvad pensionerne angår, vil forsikringssselskaberne i hvert fald indtil videre med stor sikkerhed kunne vurdere, om folk er gode eller dårlige liv, bare ved at spørge dem om, hvor meget de ryger, hvor meget de drikker, og hvad de i øvrigt bestiller. Selvstændige i landbruget er en af de grupper, der lever længst her i landet, og tjenererhvervet har en meget kort levetid relativt. Det behøver man ikke at foretage nogen DNA-test for. Det er enklere at tale med folk, selv om vi af og til glemmer det.

Men jeg vil gerne understrege, at vi bestemt ikke er tilhængere af den slags DNA-undersøgelser, og vi er ikke tilhængere af, at de nogen sinde bliver anvendt her i landet. For øjeblikket er der altså heller ikke noget, der tyder på, at de gør det, så vi vil nøjes med at følge udviklingen på nuværende tidspunkt.

Bodil Melgaard Haakonsen (CD):

I CD ser vi meget positivt på dette beslutningsforslag. Det er meget farligt, hvis man i forbindelse med ansættelser og forsikringstegning skal igennem en genetisk test. Det kan vi heller ikke lide. Men eftersom genetiske test er så nye endnu, at udviklingen ændres meget, meget hurtigt, er vi også meget villige til i udvalgsarbejdet at se på, når vi får de nyeste ting inden for disse områder, om det er nødvendigt med en lovændring, og om loven er tilstrækkelig med hensyn til anvendelse af genetiske test som identifikationsmiddel. Det er alt sammen noget, som vi vil se meget positivt på i udvalgsarbejdet.

Glønborg (KRF):

I det tredje punkt, der fremhæves her, beder SF om, at vi får et lovforslag om regulering af adgangen, og jeg tror, det er nødvendigt, at vi bliver klar over, hvem der må bruge sådanne gentest som identifikationsmiddel.

I princippet er jeg ikke så betænkelig, som nogle andre er, ved at lade myndighederne – retsvæsen og politi – have registre over os. Vi lever i et demokratisk samfund, hvor vi har en god styring på, hvordan samfundets myndigheder behandler borgerne. Så for min skyld kun-

ne man såmænd godt lave et register over os alle sammen, så man altid, når der bliver brug for det, kunne blive helt sikker på, hvem der er hvem, og hvem der har været hvor og gjort hvad. Så kunne man først og fremmest have reguleringen ved at bestemme, hvornår man måtte hive oplysninger ud af dette register. Man kunne låse det inde i et pengeskab med syv låse på og bestemme, at der skulle en dommerkendelse fra tre dommere til at lukke det op. Så mener jeg ikke der kan ske ulykker med det.

Jeg er også enig i, at vi netop skal have en lovregulering om, hvornår og til hvad man må bruge dette register. Når vi så skal til at lave lovgivningen om dette, synes jeg egentlig lige så godt, vi kan tage punkt 1 og 2 med med det samme. Jeg er principielt enig med justitsministeren om, at vi ikke skal have detaljerede og indviklede love om hvad som helst. Et forbud imod at bruge gentestning ved ansættelser og ved tegning af pensioner og forsikringer er enkelt at lave. Jeg mener, det er meget ukompliceret, så de par paragraffer kan vi lige så godt tage med med det samme.

Naturligvis er det vigtigt for et menneske, at det ikke bliver nægtet retten til noget så vigtigt som at få et arbejde på grund af noget, som man ikke bør have nogen til at rode i.

På samme måde anser jeg det også for vigtigt, at man kan tegne en pension og få sine forsikringer, men jeg må nok sige, at det undrer mig i allerhøjeste grad, at man ikke har taget den problematik op, som viser sig her i forbindelse med det allervigtigste for et menneske, nemlig retten til selve livet. Det må vel trods alt være det allervigtigste, retten til livet, til at få livet, til at lade livet fortsætte, og at det ikke er uaktuelt, vil jeg gerne bevise.

Jeg ved helt præcis, at ikke mindre end to specialister på det biomedicinske område allerede i 1970'erne foreslog, at man skulle se lidt på de nyfødtes gensammensætning. Den ene foreslog, at man skulle vente til 3 dage efter fødslen med at erklære et barn for levende; den anden foreslog, at man kunne lade gå 14 dage, indtil man havde undersøgt gensammensætningen. Hvis ikke den var tilfredsstillende, havde de pågældende tabt retten til at leve.

Det er ikke sådan nogen hvem som helst. De er så dygtige eksperter på deres område, at de begge to er blevet tildelt Nobelprisen, men de har foreslået dette i ramme alvor.